

מסכת ביכורים

פרק א

א. יש מביאין בכורים וקורין, מביאין ולא קורין, ויש שאינן מביאין. אלו שאינן מביאין, הנוטע לתוך שלו והבריה לתוך של יחיד או של רבים, וכן המבריה מתוך של יחיד או מתוך של רבים לתוך שלו. הנוטע לתוך שלו והבריה לתוך שלו, ודרה היחיד ודרה הרבים באמצע, הרי זה אינו מביא. רבי יהודה אומר, כזה מביא:

ב. מאיזה טעם אינו מביא, משום שנאמר, ראשית בכורי אדמתך (שמות כג), עד שיהיו כל הגדולין מאדמתך. האריסין והחקורות והסקריקון והגזלן, אין מביאין מאותו הטעם, משום שנאמר, ראשית בכורי אדמתך:

ג. אין מביאין בכורים חוץ משבעת המינים. לא מתמרים שבהרים, ולא מפרות שבעמקים, ולא מזיתי שמן שאינם מן המבחר. אין מביאין בכורים קדם לעצרת. אנשי הר צבועים הביאו

בכוריהם קודם לעצרת, ולא קבלו מהם, מפני הכתוב שבתורה
(שמות כג) וחס הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה:

ד. אלו מביאין ולא קורין, הגר מביא ואינו קורא, שאינו יכול
לומר אשר נשבע ה' לאבותינו לתת לנו (דברים כ"ו:ג'). ואם
היתה אמו מישראל, מביא וקורא. וכשהוא מתפלל בינו לבין
עצמו, אומר, אלהי אבות ישראל. וכשהוא בבית הכנסת, אומר,
אלהי אבותיכם. ואם היתה אמו מישראל, אומר, אלהי אבותינו:

ה. רבי אליעזר בן יעקב אומר, אשה בת גרים לא תנשא לכהן,
עד שתהא אמה מישראל. אחד גרים ואחד עבדים משחררים,
ואפלו עד עשרה דורות, עד שתהא אמן מישראל. האפטרופוס
והשליח והעבד והאשה וטמטום ואנדרוגינוס, מביאין ולא קורין,
שאינן יכולין לומר (דברים כ"ו:י') אשר נתתה לי ה':

ו. הקונה שתי אילנות בתוך של חברו, מביא ואינו קורא. רבי
מאיר אומר, מביא וקורא. יבש המעין, נקצץ האילן, מביא ואינו
קורא. רבי יהודה אומר, מביא וקורא. מעצרת ועד הקג, מביא
וקורא. מן הקג ועד תגכה, מביא ואינו קורא. רבי יהודה בן בתירא
אומר, מביא וקורא:

ז. הפריש בכוּריו ומכר שִׁדְהוּ, מביא וְאִינוּ קוּרָא. וְהַשְׁנִי, מאותו
הַמִּין אִינוּ מביא, מִמֵּין אַחֵר, מביא וְקוּרָא. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אֵף
מאותו הַמִּין מביא וְקוּרָא:

ח. הפריש בכוּריו, נִבְזָזוּ, נִמְקוּ, נִגְנְבוּ, אָבְדוּ, אוֹ שִׁנְטָמָאוּ, מביא
אַחֵרִים תַּחֲתֵיהֶם וְאִינוּ קוּרָא. וְהַשְׁנִיִּים אֵינָם חִיבִים עֲלֵיהֶם חֻמָּשׁ.
נִטְמָאוּ בַּעֲזָרָה, נוֹפֵץ וְאִינוּ קוּרָא:

ט. וּמִנֵּין שֶׁהוּא חֵיב בְּאַחֲרֵיּוֹתָן עַד שֶׁיָּבִיא לְהַר הַבַּיִת, שֶׁנֶּאֱמַר
(שמות כג) רֹאשִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמָתְךָ תָּבִיא בֵּית ה' אֱלֹהֶיךָ, מִלֵּמַד
שֶׁחֵיב בְּאַחֲרֵיּוֹתָם עַד שֶׁיָּבִיא לְהַר הַבַּיִת. הֲרִי שֶׁהָבִיא מִמֵּין אֶחָד
וְקָרָא, וְחֹזֵר וְהָבִיא מִמֵּין אַחֵר, אִינוּ קוּרָא:

י. וְאֵלּוּ מְבִיאִין וְקוּרִין, מִן הַעֲצָרֶת וְעַד הַחֵג, מִשְׁבַּעַת הַמִּינִים,
מִפְרוֹת שְׂבָהִימִים, מִתְּמָרוֹת שְׂבָעִמָּקִים, וּמִזִּיתֵי שָׁמֶן, מֵעֵבֶר הַיָּרְדֵּן.
רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי אוֹמֵר, אֵין מְבִיאִין בְּכוּרִים מֵעֵבֶר הַיָּרְדֵּן, שְׁאִינָהּ
אַרְץ זֶבֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ:

יא. הַקּוֹנֶה שְׁלֹשָׁה אֵילָנוֹת בְּתוֹךְ שָׁל חֲבֵרוֹ, מביא וְקוּרָא. רַבִּי
מֵאִיר אוֹמֵר, אֶפְלוּ שָׁנִים. קָנָה אֵילָן וְקָרְקָעוּ, מביא וְקוּרָא. רַבִּי
יְהוּדָה אוֹמֵר, אֵף בַּעֲלֵי אַרְסוֹת וְחִכּוּרוֹת, מְבִיאִין וְקוּרִין:

